

Erna Sørensen: I en tid, da man daglig taler om at spare på statsudgifterne, kan man vel sige, at det er ret uheldigt, at et lovforslag som det, vi her behandler, kommer frem, idet vi må se sådan på det, at det betyder yderligere statsudgifter. På den anden side vil jeg ligesom det ærede medlem hr. Alfred Bøgh fremhæve, at man har et vist hensyn at tage til skatteborgerne, som har krav på, at deres sager ikke bliver liggende uafgjort i årevis. Jeg tror heller ikke, ligningsmyndighederne kan være tjent med denne tilstand, idet vedkommende skatteydere økonomiske stilling mange gange kan være ganske ændret i den mellem-liggende tid.

Vi har da i vor gruppe drøftet spørgsmålet om, hvorvidt man kan klare problemet ved at få et par viceformænd og eventuelt nogle fungerende kontorchefer. Spørgsmålet er jo i allerhøjeste grad, om man har mandskab nok til at forberede sagerne, så at de hurtigt kan komme til at cirkulere blandt landsskatterettens medlemmer. På det punkt vil vi gerne tage et lille forbehold, indtil vi får oplysning om, hvordan landsskatteretten arbejder, og kan tage stilling til, om det er på dette punkt, man skal sætte yderligere ind.

Vi har for så vidt ikke noget at indvende mod selve det princip, at der kommer et par viceformænd. Det er ganske uoverkommeligt for formanden at være med i alle afgørelserne; men vi ser dog en vis fare deri, at man skyder afgørelserne over til nogle kontorchefer og til den lille landsskatteret, som man må sige det er, hvis kun 2 medlemmer er med til at votere foruden formanden. Nu kræves der ganske vist enstemmighed, og hvis denne ikke opnås, skal sagen gå til normal behandling i den udvidede ret. Vi ved også godt, at der er mange sager, som ikke just er principielle, men blot en gentagelse af, hvad der foreligger tidligere afgørelse for, således at de måske ikke kræver en så omfattende behandling. Det er imidlertid ting, vi kan tale om i udvalget.

Ministerens forslag om, at § 14, stk. 1, 2. punktum, skal udgå, er vi noget betænkelige ved. Det er dog altid rart at kunne se i en lov, hvad man kan forlange af oplysninger, og hvor man kan henvende sig for at få dem. Vi er bange for her at give

den højtærede finansminister en udvidet bemyndigelse. Ganske vist ved vi, at det ifølge § 6 er finansministeren, der fastsætter forretningsordenen. Men i lovens klare bestemmelse om, hvilke oplysninger man kan forlange, er der dog i virkeligheden en vis begrænsning, og det vil vi foreløbig henholde os til. Vi har jo fra andre love en vis respekt for skattemyndighedernes indgriben med hensyn til at skaffe sig oplysninger. Mange gange har det virket uheldigt, at man har brugt kontrollovens bestemmelser, og hvis der i den foreliggende bestemmelse ligger blot en antydning af, at finansministeren ønsker en udvidet bemyndigelse, stiller vi os meget skeptisk og afventende og vil gerne drøfte sagen i udvalget.

Så kommer vi til spørgsmålet om landsskatterettens sammensætning. Det foreslås jo, at retten skal udvides til at omfatte 22 medlemmer. Her vil mit parti ligesom det ærede medlem hr. Alfred Bøghs gerne se nærmere på, hvilke grupper af befolkningen der skal have repræsentanter såvel i ligningsrådet som i selve retten. Vi finder det uheldigt, når der i den nugældende lov — og også i lovforslaget — står „industrien eller håndværket“. Det ville dog være ganske rimeligt og naturligt, at håndværket ved en udtrykkelig bestemmelse havde en repræsentant, så at det ikke skal bero på en afgørelse på højere sted, om det skal være enten industrien eller håndværket, der skal repræsenteres. Det er forhåbentlig også noget, vi kan drøfte nærmere i udvalget, om disse repræsentanter skal tages af det antal, som den højtærede minister skal udnævne, eller de skal tages af repræsentanterne for folketinget, og da der skal være plads for flere og er brug for flere, som det også er fremhævet af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen, kan man jo også tænke sig tjenestemænd eller funktionærer repræsenteret.

Jeg vil til slut, idet jeg på mit partis vegne går ind for en velvillig behandling af lovforslaget og en forhåbentlig hurtig gennemførelse af det, efter at vi har fået de oplysninger, vi ønsker, fremdrage et enkelt spørgsmål overfor den højtærede minister. Der blev for nogle år siden her i tinget spurgt om, hvor mange sager der egentlig havde hobet sig op, og såvidt jeg husker, blev det oplyst, at der af den såkaldte pukkel re-